

רגע ההכרעה מתקרב, ומתקפה
ישראלית באיראן נראית ממשית מאי
פעם. אבל מה הלאה? האם ייפלו
טילים בתל־אביב, או "רק" קטאמים
בפריפריה? האם אובמה יטנים
לענות לשיחת טלפון מישראל?
וכמה זמן תוכל דעת הקהל בארץ
לעמוד מול תמונות של טייסים
שבויים? פרויקט מיוחד של מקור
ראשון, בהשתתפות מיטב המומחים
והפרשנים, מנסה לענות על השאלות
שיכריעו את גורלה של ישראל

היום ש והיום ש

פרופ' אפרים ענבר, ראש מכון
בגין-סאדאת באוניברסיטת בר־אילן
ראש ממשלת ישראל

ד"ר אלדד פרדן, איראנולוג
האוניברסיטה העברית
המשטר באיראן

אלוף (מיל') איתן בן־אליהו
מפקד חיל האוויר לשעבר
חבר בכיר בפורום השמינייה

ישראל מימון, מזכיר הממשלה בעבר
חבר בפורום השמינייה
ואחראי על העורף

המשתתפים
והתפקיד
שגילמו

משחק המלחמה, המדמה את התגלגלות האירועים לאחר תקיפה ישראלית באיראן, התקיים בבית מקור ראשון לפני שבועיים וחצי | תרחיש

יוזם המשחק: אורי גליקמן
הפקת המשחק: ישי הולנדר
אורי גליקמן
מוריה שלום
אינפוגרפיקה: דב כריש
אלישע נדב
הפקה: מירי כנרת המבורגר

לצפייה
בסרטון
סירקו את
הברקוד

יאהור

| צור ארליך |

יאהור

אמנון לורד, עיתונאי
מקור ראשון
מנחה המשחק

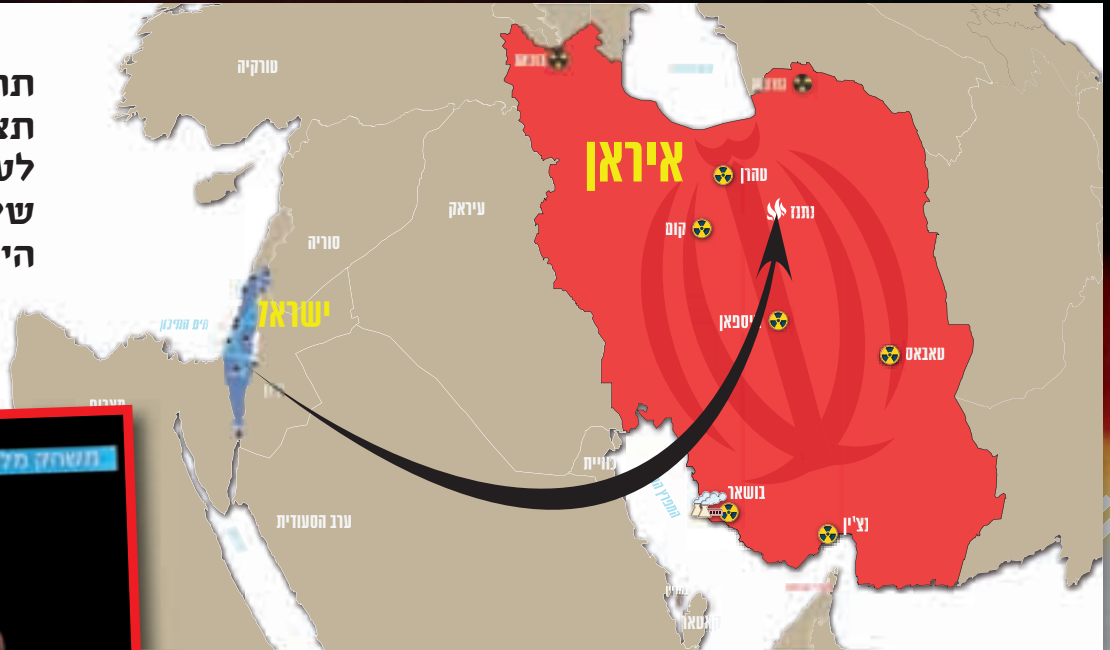
עופר שלח, עיתונאי
מעריב וערוץ 10
נשיא ארצות הברית

עמית סגל, עיתונאי
ערוץ 2 ומקור ראשון
התקשורת בארץ ובעולם

ד"ר מרדכי קידר, מזרחן
אוניברסיטת בר-אילן
הפלשתינים, חזבאללה ומדינות ערב

הפתיחה נקבע בידי מערכת העיתון | הכתבה המופיעה בעמודים אלה היא עיבוד עלילתי של הדברים שנאמרו במשחק המלחמה

תחילה יותקף הכור בנתנז. אם התקיפה תצליח צבאית, אך טהרן לא תשתכנע לעצור את תוכנית הגרעין שלה, יאושר שלב שני - מתקפה נרחבת על מרב היעדים הגרעיניים באיראן

הם התנאים שיגרמו לה לממש את האופציה הצבאית שלה, ולתקוף מתקני גרעין באיראן. "תודה לך, אדוני הנשיא", אמר ראש הממשלה נתניהו לאובמה בטלפון בחול המועד סוכות. "תודה לך מקרב לב על החרפת העיצומים הבינלאומיים על איראן בחודש יוני, ועל הלחץ שהפעלת במשא ומתן של סבא"א עם איראן על הקפאת פרויקט הגרעין; אבל אתה הרי מבין שזה לא עובד על איראן, ושאייראן משטה בכ".

ראש הממשלה ושותפי הסוד הקפידו באותם ימי הכרעה להדרים את התקשורת. אמנם נתניהו בילה יותר מהרגיל במשרדו בקריה בתל-אביב, סמוך למשרד הביטחון ולמטה הכללי של צה"ל, אך רבות משיחותיו עם ראשי מערכת הביטחון הוא קיים בירושלים. העולם חייב לחשוב שעסקים כרגיל; שהמשבר המתמיד עם איראן נמצא במינון המתוחות המוכר והיגוע. ישיבות השמינייה, ועדת השרים להצטיידות בשמה הביורוקרטי הרשמי, התקיימו אף הן בירושלים, בחדר הקבינט שבלשכת ראש הממשלה. בעוד שנים רבות, כאשר לכל הישיבות כסוסות הציפורניים הללו יוקדשו רק שורות ספורות בספרי ההיסטוריה, הן תסוכמנה אולי כך: אם אין אני לי מי לי, אמר שר הביטחון. כשאני לעצמי - מה אני? השיב לו השר לענייני מודיעין, מודאג מהאפשרות להמרות את פי אמריקה. אם לא עכשיו, אימתי? רעם ראש הממשלה. כי לאמריקה היה זמן. ולישראל לא.

שלושה שבועות לאחר מכן, בשישה בנובמבר, נועדו להתקיים הבחירות בארצות הברית. הסקרים הראו על שוויון שברירי: ברק אובמה הדמוקרטי ומיט רומני הרפובליקני מתנדנדים שניהם סביב 45 האחוזים, ומפלגת טרם החליטו מסרבת לאבד ולו אחד מעשרת האחוזים שלה. הנשיא אובמה, ראש הסיי-איי איי ומוכירת המדינה הביעו, כל אחד בדרכו, הבנה לחרדתה של ישראל, וניסו להרתיע אותה מלפעול באופן אלים. הם הרעיפו הבטחות אמיצות לפעולה אמריקנית בעת צרה, ומנגד שיגרו איומים, שאינם נעימים אך עדיין הם מפחידים פחות מפצצה איראנית.

ישראל מצדה שקדה זה כחודש ימים על צ'ופר נאה לבת בריתה שמעבר לים, בעזרתו הנדיבה מן הצפוי של מחמוד עבאס. במשא ומתן חשאי שהתקיים ברבנות-עמון הושגה פריצת דרך מדינית, שבכוחה לזעזע אמות ספים כאן ובעולם הערבי: דיון מעשי למדי על קו גבול בין ישראל למדינה פלשתינית, שאינו מבוסס בהכרח על קווי ארבעה ביוני 67.

ארצות הברית הייתה כמוכנן בסדר העניינים המדיניים, והדברים דלפו גם לעיתונות, אך הצד הפלשתיני הכחיש נמדרות ולכן הסיפור כיכב בכותרות הראשיות רק יום אחד. אוהלי הסיכוב השני של המחאה החברתית, שנזקפו בראשית קיץ 2012 וטרם קמלו בגשמי הסתיו,

הקצים כלו ב־15 באוקטובר 2012, כ"ט בתשרי תשע"ג. הקצים כלו, משמע כל הקצים כולם. ביום שני זה, יום שטוף זיו של אחרי החגים, ישראל הגיעה לנקודה שבה אם לא תפעל, פצצת האטום האיראנית היא עובדה מוגמרת, וישראל בדרך לא להיות עובדה, וכן להיות מוגמרת. קו הקץ, צומת ההכרעה, נקודת האליחזור, סוף העולם - כל הקלישאות נכונות.

שלושה מקורות אמינים של המוסד באיראן, שאינם מכירים זה את זה, הודיעו בימיים האחרונים באופן חד-משמעי: הרפובליקה האסלאמית מתחילה בהעברת ציוד צבאי אסטרטגי - מכשור להעשרת אורניום, מתקנים לייצור נשק גרעיני ואמצעי שיגור - לאתרים ממוגנים באזור קום. עמוק באדמה, מחוץ להישג ידה האווירית הארוכה של ישראל. ב־15 באוקטובר הגיע אימות רביעי, מהמקור הבכיר ביותר שהיה לישראל במדינת עימות מרכזית מאז אשרף מראן. קוק פרסי, כינו אותו בחיבה הקברניטים הבוודים של מערכת הביטחון שידעו על קיומו.

אגף המודיעין של צה"ל, מצדו, בישר זה תשעה ימים בראש הצי"ח היומי (ציון ידיעות חשובות), שאיראן פרצה את הדרך לעבר העשרת אורניום ברמה המאפשרת ייצור חומר בקיע למטרות צבאיות. בחודשים האחרונים חזרה ישראל והבהירה לנשיא ארצות הברית ברק אובמה ששני הדברים הללו בדיוק - יצירת מרחב חסינות לגרעין האיראני, והעשרת אורניום ברמה גבוהה -

המשתתפים במשחק המלחמה

בשעות החשכה הראשונות של 16 באוקטובר 2012, אור ליל' בתשרי תשע"ג, יצא צה"ל ל'מבצע יהלום': מתקפה משולבת על תוכנית הגרעין האיראנית. נשיא ארצות הברית לא עודכן מראש. הופצצו מפעל העשרת האורניום בנתנז, כור המים הכבדים בארק, ועוד כמה כורים ומרכזי מחקר גרעיני

המטופש וחסר האחריות שעשתה הלילה, יקדם את חיטולה". ח'אמנאי המשיך באותה רוח, שגם נשבה ביום המחרת בכלי התקשורת הכפופים למשטר: "אנחנו רואים במהלך הישראלי כישלון מוחלט. אולי הרסו פה ושם איזו צנטריפוגה, אבל את הנוער הג'יהאדיסטי שלנו, את הקאדר המדעי שלנו המוביל היום את העולם מבחינה טכנולוגית, זה שהפך את איראן למדינה בעלת ההתקדמות המדעית הכי מהירה בעולם – אין שום אפשרות להרוס. ישראל תקפה מדינה שאין לה שום כוונה לייצר פצצה גרעינית. זהו צעד של ייאוש. איראן כמובן לא מפחדת. היא מוכנה להיכנס למלחמה. אנחנו יודעים שאם תהיה מלחמה גם המהדי (המשיח השיעי) יגיע, ומיליוני אנשים ייהרגו".

ויליאמי הזכיר כי "ההתקפה הישראלית היא גם הוכחה נוספת לתזה שלנו – שארצות הברית, דרך ישראל, מנסה להשתלט על מאגרי הנפט של איראן, משום שבתוך חמש עד עשר שנים צפויה נפילה באספקת הנפט בעולם. משום כך, אוצרות הנפט שלנו הם מפתח חשוב לניצחון האסלאם בבוא היום, ואנו מחויבים להגנה עליהם".

להודעה הרשמית האיראנית צורפה לפיכך הכרזה האומרת שאיראן "תגן על עיראק מפני חזרה של פלישה אמריקנית", ואזהרה לסעודיה לא להגביר את הפקת הנפט ולסייע בכך לשטן הקטן ישראל ולשטן הגדול ארצות הברית. בהודעה אף צוין שלאיראן יכולת צבאית להשמיד את הכור בדימונה – ושהיא מתכוונת לעשות זאת.

"עכשיו?" שאל ואחריי בעיניים בורקות. "בזמן שיתאים לאינטרסים האיראניים", הייתה התשובה. וח'אמנאי המשיך: "איראן לא תסכים שישראל תמשיך להשתולל בצורה כזאת. להערכתנו, המוסלמים בכל רחבי העולם יטו שכם לחיסול אנשי האקדמיה

יכלה להמתין עד לאחר הבחירות. היא יודעת היטב שאם אני אשאר הנשיא לקדנציה שנייה ואחרונה, החל מיום אחרי הבחירות ידיי חופשיות לעשות כל דבר שאני מחליט שהוא נכון, בלי שיקולים אלקטורליים".

ההודעה הרשמית שיצאה מהבית הלבן בתום הדיון הייתה שישראל נתבעת להפסיק מיד את הפעולה המלחמתית. מה שלא נאמר בה היה חשוב לא פחות: ארצות הברית איננה מטילה סנקציות על ישראל, בוודאי איננה מאיימת עליה. עם זאת היא הבהירה שכל מחשבה ישראלית על התערבות אמריקנית בשלב זה של הלחימה, היא מופרכת לחלוטין. "ישראל עומדת לגורלה", נאמר המשפט הנורא למי שצריך לשמוע. "היא המרתה את פינו, ולכן איננו פורסים עליה מטרחה צבאית מפני תגובות צבאיות של איראן או של גרורותיה".

אולם גם לארצות הברית קווים אדומים, שחצייתם תגרום לה להתערב. "כשהאיראנים הודיעו בתחילת 2012 על אפשרות של סגירת מצרי הורמוז", הזכיר אובמה לאנשי צוותו, "הבהדנו שזה קו אדום מבחינתנו, והאיראנים אכן נסוגו. גם הפעם נשמור על האינטרסים שלנו, והם כוללים בין היתר את חופש התנועה בהורמוז ואת יציבות המשטר בסעודיה".

אחמדינג'אד מודר

בחלונות הגבוהים בטהרן נדלקו האורות בארבע לפנות בוקר. המנהיג העליון עלי ח'אמנאי כינס את שבעת עוזריו הקרובים, ובראשם יועצו הבכיר לעניינים בינלאומיים עלי אכבר ויליאמי ושר ההגנה גנרל אחמד ואחיי. התדהמה מחקה מפניהם את אותות הנמנום; כורי ההשמדה המופצצים גברו על קורי השינה. ומי לא בא, כי לא נתנו לו לבוא! הנשיא מחמוד אחמדינג'אד.

"לא ציפינו שישראל תפעל עצמאית", הודה ויליאמי באוזני חבריו, "אבל המהלך

במיוז הגרעין הצבאי של איראן, עתירות היו להתברר בשבועות ובחודשים הקרובים. המחיר המיידי ששילם צה"ל היה עשרה מטוסים, על צוותיהם, שלא שבו לבסיסם.

אובמה מתנער

התגובות הראשונות הגיעו מאמריקה. היא עוד לא הלכה לישון. הנשיא אובמה קיבל דיווח ראשון כשהיה בפלורידה. הוא ישב על כימת הכבוד בכנס רבנים מכל הזרמים, שאורגן לרגל מסע הבחירות שלו. שלושי מאות וחמישים הנוכחים שמעו מפיו, בפעם המי יודע כמה, הצהרה חגיגית שארצות הברית לא תאפשר הימצאות נשק גרעיני בידי משטר האייתוללות. ואז נמסר הפתק.

בהתייעצות המיידית שכניס פתח הנשיא האמריקני והזכיר כי "הבהדנו לאורך זמן רב, ככל האופנים ובכל הדרגים, בבירור ובגלוי, שאנחנו מתנגדים לתקיפה הזו. מטעמים שלנו, וגם מטעמיה של ישראל שאנו ידידתה הגדולה ותומכתה העיקרית.

"התירוץ הישראלי, שאיראן נכנסת כביכול למרחב של חסינות, אינו רלוונטי. החסינות היא מפני אמצעי הלוחמה הצנועים של ישראל, אבל לא מפני האמצעים המתקדמים שלנו; והרי התחייבנו שנעשה את כל מה שארצות הברית יודעת לעשות כדי שלא תהיה פצצה איראנית. אנחנו נדע מתי האיראנים מתחילים בשעטה אל הפצצה – וזה ממש לא קורה עכשיו – ונוכל לפעול. אני רואה בחומרה רבה מאוד, חסרת תקדים כמעט ביחסי ישראל וארצות הברית, את החלטתה של ישראל לפעול באופן חד-צדדי".

ואז עבר אובמה למה שהוא כינה האינטרס האמריקני. "עיתוי הפעולה – שלושה שבועות לפני הבחירות אצלנו – הוא כמעט התערבות במערכת הבחירות. למתקפה יהיו השלכות מיידיות על שיקולי ההצבעה של האזרחים פה, כגון הזינוק הצפוי במחיר הנפט. ישראל

הממשלתית כמעט יותר מבעמודי החדשות. ההחלטה הראשונית של השמינייה, באישור הקבינט, הייתה לחלק את המתקפה באיראן לשני שלבים. תחילה יותקף הכור בנתנז. אם התקיפה תצליח צבאית, אך טהרן לא תשתכנע לעצור את תוכנית הגרעין שלה, יאושר שלב שני – מתקפה נרחבת על מרב היעדים הגרעיניים באיראן. הבחירה בתוכנית מגירה זו הייתה מעין פשרה של ראש הממשלה עם אחרים משריו, שחששו ממתקפה נרחבת. אולם בריון שלמחרת, האווירה הייתה אחרת. הנה הטענות, הפעם בפי השחקנים שלנו. "ההנחה שתקיפה של אתר אחד יכולה להניע את איראן להתחריט, אינה נכונה", אמר ישראל מימון. "מתקפה ראשונה קטנה תחייב אותנו להמתין כמה חודשים עד לשלב הבא, ומי יודע איזו חסינות איראן תספיק להקנות לעצמה בינתיים".

איתן בן-אליהו, שכפי שעוד נראה אינו מתלהב מתקיפה ישראלית עצמאית, טען שאם כבר אז כבר. "אתם רוצים לעורר את כל המערכת, ואת כל המערכת ההרתעתית, בשביל פעולה קטנה של איתות? יש גם סכנה שפעולה כושלת קטנה רק תחריף את המצב". עפר שלח העריך אף הוא שאובמה יפעיל על ישראל לחץ כבד ביותר למניעת הישגות הפעולה הצבאית, ומתקפה ראשונה תהיה גם יחידה. הפור בשמינייה ובקבינט נפל אפוא: מבצע גדול, במכה אחת.

בשעות החשכה הראשונות של 16 באוקטובר 2012, אור ליל' בתשרי תשע"ג, יצא צה"ל ל'מבצע יהלום': מתקפה משולבת על תוכנית הגרעין האיראנית. נשיא ארצות הברית לא עודכן מראש. הופצצו מפעל העשרת האורניום בנתנז, כור המים הכבדים בארק, ועוד כמה כורים ומרכזי מחקר גרעיני. הטייסים דיווחו על פגיעות ישירות במטרות. בנתנז אירעה בעקבות ההפצצה דליפה גרעינית קטנה. מידת הנזק, ומידת הפגיעה

"ידידי, אתם אווזזים במקל בשני קצותיו", ענה אובמה. "גם מפציצים בניגוד לדעתי ובניגוד להתחייבות שנתתי לכם, וגם רוצים לאחר מעשה שנמשיך להתגייס למענכם בזירה המדינית. למה נחפזתם כל כך? הרי אתם יודעים שהגרעין האיראני לעולם לא יהיה חסין מפנינו. אמרנו לכם שנדע מתי האיראנים מחליטים לשעוט לפצצה"

גיבוי מוחלט למהלך הישראלי. רשת פוקס, אתר הווליסטריט ג'ורנל ושאר כלי תקשורת שמרניים אף מתחו ביקורת על תגובת הנשיא אובמה. עכשיו, משהתעוררה אירופה, הזדרזו עיתוניה להעלות השערות שארצות הברית שותפה מאחורי הקלעים למתקפה. "הנה לנו ההסבר לפריצת הדרך המפתיעה בין הישראלים לפלשתינים ברבת-עמון", אמר יותר מפרשן אחד.

התקשורת האלקטרונית בישראל התייצבה עם בוקר כחומה בצורה סביב הממשלה והעומד בראשה. כל החשבונות והשנאות נשכחו ברגעים אלה של חסד וחרדה. ב־ynet הגיח מדור היהדות מפיתנו הרגילה שמתחת למדור 'יחסים', וכבש את הכותרת הראשית: מתחת למילים "יום הדין: ישראל תקפה באיראן" נדפסה בגופן גדול התפילה לשלום המדינה. ומרעיש אף יותר: דיירי בית האח הגדול שוחררו לבתיהם.

ומה בתקשורת הערבית? אל־ג'זירה ושכמותו הלהיטו את יצרי המשטמה של הצופים בעזרת קליפים אנטי־ישראליים בוטים – אך בניואנסים של תוכניות המלל, וברמזים דקים במאמרי הפרשנות, ניכרה אנחת הרווחה: הישראלים התנדבו בגופם להציל את מדינות המפרץ משני האיראנים.

בשש וחצי בבוקר התיישב ראש הממשלה לנסח הודעה לאומה. קודם סיכם לעצמו את המצב עד כה: פגיעות טובות במטרות – וזה, מבחינתי, העיקר. עם הצלחה לא מתוכננים, ומן הניסיון אנו יודעים שידידינו בעולם יגנו אותנו כלפי חוץ, אך ימחאו לנו כפיים בלב. עיכוב גדול צפוי בתוכנית הגרעין האיראנית. וכמובן, המחיר. עשרים אנשי צוות אוויר נעדרים; הכרות מלחמה איראנית; מטח טילים בצפון; ארצות הברית זועמת אך אינה מאיימת במעשים. ציפיתי לגרוע מזה, חשב.

"אורחי ישראל", פתח את הודעתו הקצרה, "כוחותינו תקפו הלילה בהצלחה את מתקני

הועמדו מעל לחופים, ובמים פוזרו מוקשים שאפשר להפעילם מרחוק, ברצות המפעיל. כן הוטבע כלי שיט אמריקני קטן מול חופי בחריין; ארגון של "לוחמי חירות" שיעים מנסיכות זו נטל אחריות.

"המטרה האסטרטגית שלנו", הסביר ח'אמנאי לשבעת היושבים ראשונה במלכות, "היא להפריד בין ארצות הברית וישראל, בלי לגרור את הראשונה למלחמה. אמנם, אנחנו תוקפים אונייה אמריקנית אחת קטנה, כאות אוזרה". דרך השגרירות השוויצרית וצינורות אחרים, העבירה איראן לארצות הברית מסר מאיים: "יש לנו יכולת להטביע נוסאות מטוסים ולעשות לכם פרל־הרבור שני, אבל אנחנו רוצים אתכם מחוץ למלחמה. אם לא תתערבו, לא נסגור את המצרים".

אולי, הציע אחד היועצים, זו ההזדמנות להכריז רשמית שמכיוון שהותקפנו על ידי מדינה גרעינית, גם אנחנו מתחילים לפתח נשק גרעיני? "תשאיר את הפנטזיות האלה למאיר דגן", השיב לו ח'אמנאי, והוסיף את הדקלום הרגיל: "אינן לנו שום כוונות כאלו. כל הסיפור על הגרעין הצבאי האיראני הוא מזימה ציונית־אמריקנית של חבורת שקרנים מוצצי דם. מטרתנו לקדם את המדע והטכנולוגיה של איראן ושל העולם האסלאמי בכלל, ולהחליף את ההגמוניה העולמית, הנמצאת כיום בירי החברה המטריאליסטית המערבית המופקרת".

נתינהו מגשש

עם שחר, כשח'אמנאי וסריסיו קמו משיבת החירום ויצאו לתפעל את החלטותיה, התעוררו אורחי ישראל לחרשות המסעירות. עיתוני היום, יום ג', נדפסו כלילה עם חרשות מן העידן הקודם. אפילו את אתרי החרשות באינטרנט תפסה המתקפה בפ־ג'מה. בשעות הראשונות שלאחר ההפצצה, שעות אשמורת שלישית בישראל ובאירופה, התקשורת האמריקנית היא שנתנה את הטון. בדרך כלל, המסר היה

גם מצד חמאס, עד לא מכבר בן חסותה של איראן, התגובה הייתה צוננת. בניגוד לציפיות, הארגון לא טיווח את ישראל. "השיקולים שלנו הם שיקולים של מדינה, לא של ארגון טרור", הסביר אסמאעיל הנייה למקורביו. "לכן איראן העבירה את תמיכתה, עוד בתחילת השנה, לג'יהאד האסלאמי ולשכמותו. בינתיים, שישחקו האיראנים לפנינו ויכתשו את ישראל".

אבל ח'אמנאי לא בנה על נסראללה, ובוודאי לא על העזתים. המטח המבוקש מלבנון היה מבחינתו רק מתאבן. כמנה עיקרית הוא הכריז פומבית שאיראן נמצאת במלחמה עם ישראל; "הרי עד עכשיו לא היינו במלחמה איתה. זאת תהיה מלחמה ארוכה מאוד. העם היהודי ביצע השמדת עם נגד האיראנים, כמו שסופר במגילת אסתר, ואנחנו לא שכחנו. אנחנו נעקור את הישות הציונית. זה ייקח עשר שנים, עשרים, אולי שלושים – אבל איראן תוביל את העולם האסלאמי להשלמת המשימה".

פירושה הכואב של ההכרזה הוו עתיד היה להתברר לישראל ולשאר העולם לאורך השבוע. סל המגה־פיגועים יצא לדרך. המטרה: לגרום לישראל נזק כבד ככל האפשר, ובעיקר להרוס את המדע הישראלי. איראן שיגרה משטחה ומשטח לבנון טילים שכוננו אל תעשיית ההיי־טק הישראלית – כאומרת שישראל הפציצה מתקני מחקר של מעצמה מדעית־טכנולוגית שלווה, והנה היא נענית בהרדיות. שורה של מפעלי טכנולוגיה עילית כאזור הרצליה נפגעה. בית אינטל חרב. מחבל מתאבד התפוצץ בתוך קבוצה של חניכי תוכנית תלפיות, עתודת הגאונים של חיל האוויר הישראלי. בתלאביב שוחרר מתוך מקום מסתור מקור קרינה רדיואקטיבית נמוכה. בזירה העולמית, איראן שבה ואיימה בסגירת מצרי הורמוז, שעד הכניסה הימי למפרץ הפרסי ולנפט שלו. הפעם היא גיבתה זאת במעשים: סוללות ארטילריות וכליסטיות

הישראלית. יודעים מה, יותר מזה. כל מרען שיבוא לישראל – דינו כסלמאן רושדי. כל אוניברסיטה שתארח מרען ישראלי – דינה כסלמאן רושדי".

בישיבה הוחלט גם על שורת מהלכים מידיים. עוד באותו לילה החל גל מעצרים של אנשי אופוזיציה ומנהיגי מיעוטים ברחבי איראן, "לוודא שאף אחד לא מנצל את המצב". 1,500 טנקים איראניים הוזרמו עם שחר לגבול עיראק. בתוככי עיראק, בערים השיעיות בצרה, נג'ף וכרבילה, הובהלו ההמונים להפגנות זעם. מוכ"ל חזבאללה חסן נסראללה קיבל מטהרן הוראה טלפונית לשגר גל רקטות לצפון ישראל "למשך עשר שעות ולא יותר". הסיבה להגבלה: חשש שהפצצה ממושכת מדי תספק לישראל עילה לפלוש ללבנון ולחסל את חזבאללה, הפעם חיסול שאי אפשר להשתקם ממנו. לנשיא סוריה בשאר אסד, הנתון עדיין במלחמת אזרחים עם המורדים, התקשר ח'אמנאי גם כן מאותה סיבה, והודיע לו שהוא פטור מהתערבות: "סוריה לא משמשת כרגע בסיס להגיש סיוע ללבנון".

הנייה מגלה עצמאות

נסראללה לא קפץ לדום. "אנחנו לא שפטים של איראן", סינן. "השיקולים שלנו הם לבנוניים, לא איראניים. מטרתנו להקים את המדינה השיעית שלנו בלבנון, ואנחנו לא רוצים שישראל תקוף אותנו עכשיו. אנחנו גם לא סוכנים של סוריה; הרי המדינה הזו מתפרקת, הכורדים כבר הכריזו על מדינה עצמאית בצפון, הדרוזים תפסו שליטה בנג'בל א־דרוז בדרום, והעלווים בורחים מהערים הגדולות. אנחנו לא מחפשים צרות, ולא נשתמש בפצצות הכימיות שכל מיני סורים נתנו לנו". באידיצון הורה נסראללה ללוחמיו לטפסוף טילים על צפון ישראל למשך שעות אחדות – אך לא על חיפה ולא על מאב־עדה. קצרים, מטולה, צפת, כרמיאל וגם תרשיחא ספגו.

תמונת המציאות הכואבת במתקני הגרעין שהופצצו התחזרה והלכה: התוכנית המפוארת להשגת נשק יום הדין נסוגה אחור שבע שנים. "אני מוצא באסון הזה צד חיובי מאוד", אמר עלי ח'אמנאי. "העם זועם. מדינה מוזרה וחצופה קלקלה לו את הפרויקט המדעי הלאומי. זה מלכד אותו סביב המשטר. גם מעמדנו בעולם המוסלמי התחזק, ובקרוב נצליח לשכנע את מצרים לבטל את הסכם השלום עם ישראל

המשולבים, מזכירת המדינה ובכירים נוספים, טענותיו של אובמה היו ממלכתיות קצת יותר אך עצבניות לא פחות. "האור האדום שהדלקנו בשנה האחרונה לישראל היה הבוהק ביותר שיכול להיות. הרי רובכם נסעתם לישראל במיוחד כדי להעביר את המסר הזה. המסר הבוטה שהעברנו רחוק מאוד מלהיות משהו בסגנון ההסכמה בשתיקה של ממשל רייגן ב-1981 לתקיפת הכור העיראקי. ולכן, אם הישראלים חושבים שאני מגנה אותם רק מהשפה ולחוץ, כמו רייגן אז, הם טועים טעות חמורה.

"אני מתכוון לקרוא שוב לכל הצדדים להפסיק את מעשי האלימה. האיראנים שתקפו עכשיו את האונייה שלנו במפרץ הכניסו אותי לדילמה. אם יתברר סופית שהם עומדים מאחורי המתקפה, ולא הבחריינים, המעשה הזה לא יישאר בלי תגובה. תגובה מוגבלת; כי, אני חוזר ואומר, אין לי כרגע שום אינטרס להתערב שם. אם איראן תחסום את מצרי הורמוז, או תפגע באופן מסיבי בנכסים אמריקניים, זה כמוזן סיפור אחר."

"כלומר, אתה נתן לישראל לרדם?" שאלה הילרי קלינטון.

"בשלב הזה כן. היא מדינה חזקה מאוד, ועוד לא קרה דבר שהוא מעבר לדימום המקובל במזרח התיכון. אל תשכחי, 34 יום ישראל התכתשה עם חיזבאללה בקיץ 2006, ולא הנשיא בוש וגם לא אף אחד מהמפלגה שלנו העלה על דעתו שארצות הברית צריכה להתערב בזה. אגב, ב-2006 קבענו לישראלים גבולות גזרה והגבלנו אותם בתקיפת התשתיות בלבנון, כי יציבות המשטר בבירות הייתה חשובה לנו. הפעם זה נכון שבעתיים. אם ישראל תרצה להגיב צבאית בלבנון, אני מתכוון להכתיב לה גבולות קשוחים הרבה יותר; ולחזבאללה – את יודעת מה, לכל הזרועות של איראן – אני מוכן לשחרר את

ערוץ תקשורת בדרג הגבוה ביותר האפשרי עם האמריקנים. המטרה היא להסביר להם שהפעולה שלנו הסתיימה, שאנחנו רוצים להנמיך את הלהבות, ושבעינינו הפעולה הישראלית היא מנוף נוסף בידי ארה"ב לשים קץ לתוכנית הגרעין האיראנית. המסר שיוצא היום מכולנו לציבור הישראלי הוא שהפעולה החיונית שלנו הצליחה, שצריך עכשיו לספוג את התגובות בחריקת שן, ושנאנחנו מנסים לתאם עמדות עם ידידתנו הוותיקה ארצות הברית. הדלפה של כל דבר אחר חוץ מהמסר הזה תהיה מבחינתי מעשה שלא ייסלח."

קלינטון מודאגת

במלאת יממה ראשונה להפצצת המתקנים הגרעיניים, אור ליום רביעי, מתקפת הטילים של חזבאללה נמשכה אף שתמו עשר השעות הקצובות. נסראללה, מתברר, החליט שזה העיתוי הנכון מבחינתו לחימום הגזרה. גם מתקפת הטילים האיראנית על מרכז הארץ הייתה בעיצומה. שתיהן יחד גרמו לעשרים הרוגים בעורף הישראלי, כמחציתם בגוש דן. בזירה העולמית שררה כבר עצבנות רבה, משום שמחירי חבית נפט קפץ פי שלושה, בשל החשש מסגירת מצרי הורמוז ומהשתוללות צבאית איראנית במפרץ. הבורסות בעולם החלו להגיב בירידות. מסרי הגישוש הישראליים עשו את דרכם מעל לאוקיינוס האטלנטי והגיעו לאוזניו של אובמה.

"ידידנו היקרים בירושלים פשוט לא מבינים את מצב רוחי", אמר הנשיא האמריקני לרעייתו מישל בארוחת הערב. "הם חיבלו במתכוון בסיכווי להיבחר מחדש. את האזרח האמריקני, הגרעין האיראני מעניין כשלג דאשתקד, אבל על מחירי הנפט אני יכול להפסיד בבחירות."

בישיבה שקיים באותו יום עם היועץ לביטחון לאומי, מזכיר ההגנה, ראש המטות

שחזבאללה תוקף בכל הכוח, ומי יודע מי עוד. אם המערכה תימשך יותר משלושה שבועות נצטרך רכבת אווירית של נשק, וכרגע העולם כולו נגדנו. ועוד לא דיברנו על טייסים שאולי נפלו בשבי, ועל חוסנה של דעת הקהל בארץ, שיתערער מהר מאוד. אם הייתי ראש ממשלה, הייתי קצת יותר אחראי. יש לי חרדות קשות. יש פה מעטפת מדינית שאם מוזניחים אותה, ואם נכשלים בה, היא מפילה גם את הפעולה הצבאית הכי מוצלחת שלא תהיה.

"האיראנים הגיבו בחוכמה כשנכנסו לסדק שנבעה בינינו לבין האמריקנים. כמעט אפשר לומר שהתאומים בין אמריקה לאיראן גדול עכשיו מהתאומים בין אמריקה לישראל. ואיראן ממשיכה במאמצים הללו. אין לי ספק שהאמריקנים לא ייתנו לישראל ליפול, אבל זה הזמן לרוץ ולנסות לשקם את היחסים איתם. לדבר איתם גם דרך האירופים. לנסות לשכנע אותם שעכשיו, לאחר שעשינו מה שעשינו, אם הם יצטרפו אלינו ויגבירו את הלחץ המדיני – יש סיכוי שהמאמץ המשותף יעבור. מה שניסינו לעשות איתם שנים ולא ממש הצליח, אם נרכז מאמץ בשבועיים הקרובים אולי יעבור. למעשה, אני מציע לחתור למסר ישראלי-אמריקני משותף כלפי איראן.

"אני מציע גם לבחון עוד דרך: להעביר עכשיו את המסר שאנחנו עוצרים, ונותנים לאיראן הודמנות. נאמר להם, 'אתם טוענים שבכלל לא רציתם לפתח נשק גרעיני. כל האינוקציות שלנו מלמדות אחרת. בואו עכשיו, תודיעו שאתם עוצרים את התוכנית, ובתוך שבוע ימים נחליט מה אנחנו עושים'. כך או כך, זו תהיה תקופה של הכלה מצדנו, אבל כמוזן נבחר למי שצריך להבהיר שהיא לא תימשך עד בלי די, ושם מתברר שאיראן ממשיכה לדהור לגרעין, לא נחבוק ידיים."

"אני מקבל את עצות חבריי", סיכם ראש הממשלה, "ומתכוון לנסות ליצור

הגרעין באיראן, והסירו מעל כולנו סכנה קיומית מיידית. אני יודע שהאויב יגיב. אני יודע שהתגובות תהיינה כואבות. ואני יודע שאתם, אזרחי ישראל, חזקים."

בישיבת הקבינט המדיני-ביטחוני הצביעו השרים על שלושת התחומים העיקריים שהדרג המדיני הבכיר ביותר צריך לטפל בהם הבוקר. בתחום המדיני, אמרו, יש להקפיד על דרישה רציף עם ארצות הברית, ולשמר את התאום בין זרועות הביטחון של שתי המדינות. ההצעה לשגר מיידית לווינגטון את ראש המוסד נפלה, לאחר ששר החוץ עדין כי אובמה אינו מוכן לקבל בשלב זה שום שליח ישראלי. כן הוחלט להפעיל מאמץ דיפלומטי מרוכז כלפי גרמניה, בריטניה, רוסיה וארצות הברית, כמנופי לחץ לריסון של איראן וגרורותיה. בתחום הצבאי הוחלט לערוך גיוס מילואים מוגבל, כדי להגביר את ההגנה בגבולות עם לבנון ועזה. ובתחום העורף, השר הממונה המליץ להכריז על מצב חירום של כוננות אזרחית גבוהה, אך בינתיים לא להכניס את הציבור למקלטים.

"המאמצים המדיניים הם בעיניי פעולות תחזוק להצלחה הצבאית", העמיד ראש הממשלה את הנוכחים על סדר העדיפויות שלו. "מה שנחוץ ייעשה, וככל שאפשר לשתוק נשתוק. הדברים יתיישבו."

"התקשורת כבר לאובמה?" שאל אחד השרים. "אני לא יודע שיש. אחרי שיצא בהודעה התוקפנית שלו, מה יש לי לומר לו? אם הוא רוצה לומר לי משהו, שיתקשר."

"אתה חייב לעשות את זה", השיב השר. "משהו פה מפריע לי", התערב בכיר אחר, וביקש להיות גם מי שהוא באמת, אלוף במיל' איתן ברדאליהו, ולשטוח את עמדתו. "המצב הבוקר איננו סוף פסוק. מחר, או עוד שבוע, אנחנו עלולים לגלות שאיראן מממשת ברצינות את הכרזת המלחמה שלה,

"אני יורה על פי מה שאני צופה מישראל כתגובה", הגדיר זאת השיח' נסראללה באוזני עוזריו ברגע של גילוי לב. "אני לא רוצה להקים עליי עוד פעם את מה שהיה ב־2006. נעשה מה שצריך כדי לצאת גיבורים, להיראות כמי שהכו בישראל, וגם לעשות מערוף לחברים שלנו באיראן, אבל לא יותר"

דיפלומטית. "השד הגרעיני יצא מהבקבוק, וזה הזמן לדרוש שיגור פקחים שיפרקו את ישראל, המדינה חסרת האחריות הזאת, מהגרעין שלה".

המלצותיו של ויליאמי התקבלו גם בעניין המדיניות כלפי ארצות הברית. המטרה האסטרטגית שלנו, הגדיר, היא לגרום לאמריקה לעוף מכאן – ובמקביל לחזק את אובמה. "נודיע לארצות הברית שאם לא תצא מהמזרח התיכון, יש לנו באזור בצרה גדודי טנקים שיכולים לכבוש מיידית את דרום עיראק ואת כוויית; ומצד שני, שאנחנו מוכנים לספק לה נפט ככל שתרצה. אובמה עצמו, להערכתי, דווקא רוצה לראות התעוררות אסלאמית באזור שלנו, וצריך לאפשר לו לזכות בבחירות. בשביל זה אנחנו מחלקים לציבור האמריקני את הסוכרייה של אספקת הנפט".

עתה חולקה לנוכחים הסוכרייה המתוקה שלהם: אישור הפיגועים לתקופה הקרובה. "לקח לנו קצת זמן להתאושש, אבל הנה זה בא", חייך ח'אמנאי. בשבוע האחרון של אוקטובר עתידה הייתה איראן לפוצץ מכונת תופת בבורסה בתל-אביב, ליוזם עשר פעולות טרור ברחבי העולם, ולהפיל מטוס נוסעים בדרכו לנתב"ג באמצעות טיל ים-אוויר שנורה מאונייה בים התיכון. צוות השיגור ברח מיד ליאכטה ונעלם, ואיראן מיהרה להודיע שעל המטוס היו מדעני לוחמה ביולוגית ישראלים. לבטן הרכה של הישראלים נועד פיגוע נוסף, הפעם מתחום הלוחמה הפסיכולוגית: לרשתות הטלוויזיה בעולם נמסרה קלטת, ובה נראים חמישה טייסים ישראלים שבוים מתחננים על חייהם.

הקלטת שודרה גם בישראל, אך לא גרמה לכלי התקשורת המקומיים להתחיל לערער בחצינות על צדקת הדרך. עוצמת ההתרחשויות ותכיפותן לא הותירו לכך זמן.

"אני מזהה שבר בין ארצות הברית לישראל", אמר עלי ח'אמנאי. "אני גם מזהה את התפרקות משטר הסנקציות. אירופה נטשה אותן, שלא לדבר על סין, רוסיה והודו. עוד כמה תמונות בטלוויזיה של אזרחים איראנים רעבים ומסכנים בגלל הסנקציות והמתקפה הישראלית – וכבר לא יישאר מהן כלום. במצב הבינלאומי המשופר הזה, הדרך להשמדת ישראל סלולה עכשיו יותר מאי פעם.

"אני רואה פה גם הודמנות לתיקון יחסינו עם העולם הערבי. האחים המוסלמים הם עכשיו הגורם המוביל בארצות הוסניות, ופירוש הדבר שיש עם מי לדבר. הם כבר לא חוששים מאיתנו כמעצמה גרעינית, לפחות לא בשנים הקרובות. אנחנו נתחייב באוזניהם שלא נפיץ אצלם את השיעה. המטרה שלי היא ליצור ברית עם תורכיה, מצרים ותוניסיה, ואולי גם ירדן וסעודיה. אל תשכחו את ההתעוררות האסלאמית במערב כולו".

בישיבה הוסכם ללחוץ על ארדואן שיקל את הלחץ מאסד, לפנות למצרים שתנתק את יחסיה עם הרשות הפלשתינית ועם ישראל, ובתמורה להבטיח לספק לה נפט ב־3 מיליארדי דולרים בשנה למשך עשר שנים. "הרי בשל עליית מחירי הנפט אנו צפויים לרווחים עצומים בתקופה הקרובה", אמר ח'אמנאי.

"ומה עם המשטר שלנו? הוא בסכנה?" שאל מפקד משמורת המהפכה. "אם תהיה פלישה מבחוץ, העם האיראני לא יגן עלינו", הודה המנהיג העליון, היחיד בחדר שיכול להרשות לעצמו לומר דברים כאלה. "כולנו יודעים שנמאס להם מאיתנו. אבל זה לא יקרה. לא תהיה פלישה. ובכל מקרה, לא סתם מילאנו השבוע את בתי המעצר".

על סדר היום היה גם פינוי אוכלוסייה באזור נתנו, בשל הדליפה הרדיואקטיבית. מבחינתו של היועץ לעניינים בינלאומיים ויליאמי, עניין זה היה קרש קפיצה למתקפה

אלימות ימוצו, גם האופציה הצבאית נמצאת על השולחן. מבחינתנו, זה מה שקרה. ותרצה או לא תרצה, זאת המציאות כרגע: אחרי התקיפה שלנו, אחרי שלמיטב שיפוטנו הדרך הדיפלומטית הוכחה ככושלת, אנחנו בשלב הצבאי. כאשר בשלב הזה אתה אינך איתנו, ואינך פועל למעננו אפילו ברמה המדינית, זו בעצם התערבות לרעתנו. כך יציגו את זה הרפובליקנים. אתה תיתפס, ערב הבחירות, כמי שמעדיף את הפוליטיקה הקטנה על פני פתרון הבעיה ההיסטורית".

"ידידי, אתם אווזים במקל בשני קצותיו", ענה אובמה. "גם מפציצים בניגוד לדעתי ובניגוד להתחייבות שנתתי לכם, וגם רוצים לאחר מעשה שנמשיך להתגייס למענכם בזירה המדינית. למה נחפזתם כל כך? הרי אתם יודעים שהגרעין האיראני לעולם לא יהיה חסין מפנינו. אמרנו לכם שנדע מתי האיראנים מחליטים לשעוט לפצצה. וזה עוד לא קרה. הרי פקחי סבא"א עוד לא גורשו מהמפעל שהפצצתם בנתנו, וכלי זה אין שעטה.

"מה שכן, אנחנו מניחים שההפצצה שלכם גרמה לעיכוב בתוכנית האיראנית. פירוש הדבר הוא שיצרתם מרחב זמן ממושך לפעולה מדינית. בוא נדבר בעוד כמה שבועות מה עושים עם המרחב הזה; יש לנו זמן. כרגע, אני רוצה לראות מכם מאמץ לפייס את ועמי על הדבר שחוללתם לי ולארצות הברית".

ח'אמנאי מצ'פר

ההישגים החבלניים העיקריים של השבוע הראשון למתקפה נמנו בקצרה בפתח ישיבת צוות השבעה של ח'אמנאי. טפטוף טילים עקבי על ריכוזי האוכלוסייה היהודית בישראל, הרס אינטל בשבת, הרג חניכי תלפיות ביום ראשון, הקרינה בתל-אביב ביום שני. אבל עיקר מעייניה של החבורה היה בחזית המדינית, ובתכנון הבאות.

החבל יותר מכפי שהיינו מוכנים לסכול ב־2006. ישראל מגששת אצלנו לתקן את היחסים, ואני מתכוון לרמוז לה שהדרך לכך עוברת במוכנות מצדה להכיל ולספוג יותר מכפי שהכילה אז".

קריאה "לשני הצדדים" להפסיק את "מעשי האיבה" – זה היה המסר העיקרי בתדרוך העיתונאים של דובר הבית הלבן למחרת בבוקר.

"מיט רומני קורא לנשיא אובמה לתת גיבוי מיידי לישראל", ציינה כתבת רשת סיי בייאס. "מה תגובתכם?"

"שלא כמו הפוליטיקאי מר רומני, נשיא ארצות הברית אינו פנוי עכשיו למשחקי בחירות", השיב הדובר. "הבית הלבן עסוק במשבר בינלאומי קשה במזרח התיכון".

"ומה עם ההחלטה המתגבשת בקונגרס, באותה רוח?" שאל, חנוט בעניבה, איש הוול-סטריט ג'ורנל. "אני רוצה להזכיר לך את עיקרון הפרדת הרשויות", נענה.

"האם", שאל כתב הווינגטון פוסט, "הממשל יפעל במישור הדיפלומטי, יחד עם האיחוד האירופי, רוסיה ומעצמות נוספות, ללחוץ על הצדדים לרסן את עצמם?"

"כרגע איננו פועלים מעבר לקריאה לצדדים להפסיק את מעשי האיבה".

אמברגו הטלפונים שהטיל אובמה על נתניהו נמשך, אבל אותו שר בכיר שדיבר שלשום על לכו של ראש ממשלת ישראל להודו ולשקם את היחסים עם ארצות הברית, הצליח לנהל שיחה עם הנשיא האמריקני. האחרון לא נשמע לבבי כלל. "ייתכן מאוד שב־7 בנובמבר עדיין אהיה נשיא", אמר. "יהיה לזה מבחינתכם מחיר. לא אפרט אותו כרגע, אבל אני מציע שתיקחו אותו בחשבון".

"אדוני הנשיא", השיב הבכיר הישראלי, "הרשה גם לי להיות ישיר איתך. הבטחת שלא תיתן לאיראן להתגרען, ושם האופציות הלא-

גם מצד חמאס, עד לא מכבר בן חסותה של איראן, התגובה הייתה צוננת. בניגוד לציפיות, הארגון לא טיווח את ישראל. "השיקולים שלנו הם שיקולים של מדינה, לא של ארגון טרור", הסביר אסמאעיל הנטיה למקורביו. "לכן איראן העבירה את תמיכתה, עוד בתחילת השנה, לג'האד האסלאמי ולשכמותו. בינתיים, שישחקו האיראנים לפנינו ויכתשו את ישראל"

שלא איראן – אבל כרגע זה לא מה שעומד על הפרק. אני מזכיר לך שאני הנשיא האמריקני הכי מודע למגבלות כוחה של ארצות הברית. זאת ההתנהגות שלי לאורך כל הכהונה. היו לכם למשל ציפיות בלתי סבירות שאתערב במהומות במצרים כשמובארכ הופל. ומה עשיתי, אתה כבר יודע".

בן השיח הישראלי זכר את דברי ראש הממשלה מאמש, והבליע חיוך. האיש מוושניגטון המשיך: "את הציבור האמריקני מעניין עכשיו, בקשר לכל הסיפור שלכם, דבר אחד, אם בכלל: שלא נסתבך במלחמה. אני ממליץ גם לכם, לא להפריז בהערכת היכולות שלכם, ולא לחשוב על מלחמה מתמשכת עם איראן".

"ומה אם זה כן יקרה?" שאל הישראלי.

"תטילו עלינו אמברגו נשק?"

"אם תבקשו תחמושת, תקבלו. לא על זה יקומו ויפילו היחסים בין ישראל לבנינו".

נסראללה מהסס

ירי הטילים מדרום לבנון דעך בשבוע השני והשלישי. "אני יורה על פי מה שאני צופה מישראל כתגובה", הגדיר זאת השיח' נסראללה באוזני עוזריו ברגע של גילוי לב. "אני לא רוצה להקים עליי עוד פעם את מה שהיה ב־2006. נעשה מה שצריך כדי לצאת גיבורים, להיראות כמי שהכו בישראל, וגם לעשות מעורף לחברים שלנו באיראן, אבל לא יותר". איראן הוסיפה לשגר מפעם לפעם טילים ארוכי טווח, מעלה את תליאביב על ראש שמחתה. טילים מעזה שוגרו אל ערי הדרום, בעיקר בידי הג'האד האסלאמי ויתר הארגונים הקטנים שביקשו לחמם את הוויה בשליחות האיראנים. חמאס השמיע מדי פעם קול כדי לצאת ידי חובה. הרשות הפלסטינית – אפילו זה לא.

גם השכנה מצרים – מצרים של אחרי

המגמה בתקשורת העולמית. אפילו באירופה מסוגלים להבין שרצח מאות נוסעים תמימים איננו תגובה מתקבלת על הדעת להפגזות מתקנים צבאיים. אני מתכוון להצטלם לנאום־אל־העולם, ונדאג שכל ערוץ שמכבר את עצמו ישדר אותו.

"בעניין התגובה הצבאית להמשך ההתגרירות, ישראל צריכה להכין אופציית הסלמה, אבל להשתמש בה בעיקר כאיום. נעביר לאיראן את המסר שמבחינתנו הסיכוי נגמר, אבל אם הם ממשיכים – יש לנו עוד דברים בקנה. אני לא חושב שאנחנו יכולים לשנות באמצעים כוחניים את ההתנהגות של איראן או להפיל את המשטר שם, אבל באמצעות איום בהסלמה אולי נצליח להווי את האמריקנים, או אחרים, שילחצו על האיראנים להפסיק את מלחמת ההתשה הקטנה שהם מנהלים נגדנו. אובמה לא יצליח להחזיק פאסון עד הבחירות ולהוסיף להתעלם מאיתנו. הקול היהודי חיוני לו. אחרי מה שעשה למובארכ, הוא לא יכול להצטייר כמפקיר ידידים סדרתי".

הגישושים הישראליים הגיעו לאוזני אובמה, בין היתר בשחת הטלפון הבאה שלו עם הישראלי הבכיר. "מה בדיוק אתם מבקשים שאני אעשה?" התרגז. "אין דרך לחדש את הסנקציות, מכיוון שאתם פירקתם את החבילה הבינלאומית שעלתה לי בדמים ובשנים. אתם יודעים איזה מאמץ השקעתי עד שגדרתי אל הסנקציות, ברמה מסוימת, אפילו את סין ורוסיה? קנצלר גרמניה, שהיא האדם החזק באירופה היום, הוזהרה אתכם באופן מפורש; עכשיו אתקשה מאוד להחזיר אותה לתמיכה בסנקציות.

"מאז שתקפתם, אני עושה מאמץ אדיר לייצב את הוויה. בשום אופן לא תצליחו לגרור אותי לצעד אקטיבי. לא שינינו את עמדתנו האסטרטגית, שלא נסכול התגרענות

להחליט לעצור את תוכנית הגרעין. לשם כך צריך להכין את גל התקיפה הבא, שיכלול גם פגיעה במטרות שלטון, תשתיות תחבורה ואנרגיה, ומטרות צבאיות־אסטרטגיות לאו דווקא גרעיניות. אולי זה לא ישפיע על מדיניות המשטר באופן ישיר, אבל זה יגביר את ההתנגדות הפנימית אליו באיראן, את הקרע בין השלטון לבין העם. את המגמה הזו מוכרחים לעודד. מה שמחזיר אותי לארצות הברית, שאותה אפשר לנסות לגייס למטרה הזו".

שר אחר – ישראל מימון, בשבילכם – הביע דעה חולקת. מטרתנו כמבצע יהלום, אמר, הייתה להשמיד מתקני גרעין, מתוך הנחה ששום דבר אחר לא יגרום למשטר האיראני לחדול מפיתוח הנשק האטומי. ההנחה הזאת נכונה גם עכשיו, ולכן אין לתקוף מטרות שלטוניות ומתקני תשתית. מסלול הלחצים הבינלאומיים על איראן יתחדש אולי רק בעוד שנתיים; ובינתיים, מאחר שאת מטרתנו המבצעית כבר השגנו, אנחנו צריכים לספוג בסבלנות את התגובות האיראניות. להכיל, להכיל, ושוב להכיל. אולי להשיב אש למקורות ירי, אבל זהו.

"נרמה לי שבמים האחרונים אובמה פחות ופחות עושה שרידים", הוסיף השר. "הבחירות כבר קרובות מאוד, והוא לא יכול להרשות לעצמו את ההתנכרות המופגנת הזאת כלפינו. אנחנו צריכים לשנס מותניים ולשכנע אותו, וגם את פוטין, את אנגלה מרקל ואת דייוויד קמרון, שיפעילו את המנופים של מדינות ערב להנמכת הלהבות. ודבר נוסף: הסברה. אנחנו צריכים להראות לעולם מה מנענו במתקפה שלנו. יש לנו תיק מודיעיני של תצלומים והוכחות, שאפשר להלבין ולשוחרר לפרסום".

השניים, כך התברר, כיוונו לדעת גדולים. "אנחנו יוצאים למתקפה דיפלומטית שתוכיח לעולם שעשינו בשבילו את העבודה השחורה", אמר ראש הממשלה. "האסון המועזע של הפלת מטוס הנוסעים, עשוי לשנות את

האסון המבהיל של נפילת מטוס הנוסעים וזעזע את דעת הקהל בישראל, אבל גם ליכד אותה. המחזה הנורא של 300 לוויית נחשך מהציבור, למרבה הזוועה, משום שכל הגופות אברו בים, אך את ההלם הדבר רק הגדיל.

סימני השאלה, העריכו יודעי דבר, יתחילו לעלות כשיתבררו תוצאות התקיפה הישראלית, ומידת הנזק לתוכנית הגרעין האיראנית תיודע אל נכון. יוצא דופן היה 'הארץ'. הפרשן הצבאי עמוס הראל דיבר על "מלחמת ההתשה החדשה", ועל כיבוי־גולדה. כותרת ראשית הוקדשה פעם אחת למאמר הלקאה עצמית של דויד גרוסמן, ומאמר אנטי־ישראלי חריף של תום פרידמן בנייר יורק טיימס תורגם ופורסם בהבלטה. העיתון האמריקני, ואיתו התקשורת האירופית רובה ככולה, נקטו קו עקבי בשבועות הללו: ישראל, מדינה בריינית ויהידה, הציתה מלחמה.

מובארכ מטיל צל

"האיראנים התחילו לעשות שגיאות", אמר חבר השמינייה הבכיר המקיים את הקשר עם אובמה. הפורום: ישיבת קבינט במתחם התת־קרקעי של משרד ראש הממשלה. "הפגיעות במטרות אזרחיות בעולם מצביעים על פאניקה", הסביר. "בעיניי, זה הסדק שלתוכו אנחנו יכולים להיכנס ולהחזיר את אהדת המערב אלינו. עד עכשיו אנחנו פגענו במטרות צבאיות, ואילו הם פוגעים במטרות אזרחיות. יש לעובדה הזו ערך הסברתי עצום. "בשיחתי אתמול עם אובמה אמרתי לו בפעם המי יודע כמה: 'נכון, המרינו את פיתכם, אבל לא ייתכן שבסופו של דבר איראן תהיה הצד שדיווח מהסיפור, ולו ברמה ההצהריתית'. הקשר עם האמריקנים הוא בעיניי הדבר החשוב ביותר לנו כרגע. אבל צריך לפעול גם ביחס לאיראן. אני מציע להגביר את הלחץ על המנהיגות האיראנית, לנסות לגרום לה